

[Christmas Møller.]

har indtaget, at tage saglig Stilling, i det Øjeblik dette ogsaa gøres fra Regeringens Side og den ikke forsøger en fortsat Socialisering, hvad vi mener Arbejdet i sidste Samling var Udtryk for. Vi vil i ganske særlig Grad være paa Vagt over for Regeringens hele Politik, fordi vi ikke kan se rettere, end at Regeringen stadig forsøger, hvad det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ogsaa gav Udtryk for, at gennemføre en Politik, der betyder en Fortsættelse og Uddybning af Socialiseringsbestræbelserne — og dette vil vi af al vor Kraft modvirke.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne om Finanslovsforslaget.

Uden for Dagsordenen givet jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, for at han kan forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Boeck-Hansen: Det Lovforslag, som bærer Titelen: *Udskyldelse af Ikrafttræden af Loven om Overarbejde m. m.*, og som jeg paa Forslagsstillernes Vegne her skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, omfatter i al sin Korthed 3 korte Paragraffer.

Den første Paragraf gaar ud paa, at Loven af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde ikke træder i Kraft før 1. Oktober 1938. Den anden Paragraf bestemmer, at der skal nedsættes et Udvalg, bestaaende af 1. Formand, som udpeges af Socialministeren, og 6 Medlemmer, hvoraf de 3 udpeges af Arbejdsgiverforeningen, de 3 af De samvirkende Fagforbund. Dette Udvalg skal afgive Betænkning inden Udgangen af Februar Maaned 1938, saaledes at der kan blive rigelig Tid til at faa gennemført eventuelle Ændringer i den paagældende Lov. Endelig staar der i § 3, at Loven træder i Kraft straks. Dette er ganske naturligt, eftersom Forbudet allerede er traadt i Kraft. Af den Grund vilde vi meget gerne have forelagt dette Lovforslag for 8 Dage siden, men dette kunde altsaa ikke lade sig gøre.

Naar vi fra konservativ Side forelægger dette Lovforslag, er det ud fra de Erfaringer, som i Sommerens Løb er indhøstet under de Forhandlinger, der har fundet Sted mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og som skulde have haft til Formaal i hvert enkelt Tilfælde at gøre Loven om Forbud mod Overarbejde praktisk anvendelig paa de Steder og inden for de Omraader, hvor man nu forhandlede. Dette har vist sig meget vanskeligt, ganske særlig under den Forudsætning, at Loven skal ske Fyldest.

Vi ved nemlig, at den højtærede Socialminister ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtrykkelig sagde, at der ikke maatte lægges Erhvervene nogen som helst Hindringer i Vejen. Men det ene Eksempel efter det andet viser, at det næsten ikke har været muligt at undgaa dette.

Det har vist sig meget vanskeligt at at klare Sagerne; det synes for øvrigt heller ikke, at alt har været saa lige til for Socialministeriet, idet dette Ministerium, efter hvad jeg da ved, endnu ikke har godkendt nogen af de Overenskomster, det virkelig er lykkedes at faa bragt i Orden, lige saa lidt som dette Ministerium har meddelt noget om, hvordan det „Overarbejde“, som Ministeriet paalægger Arbejdsgiverne, i Retning af at føre et helt Bogholderi med Overarbejdet og Afspadseringen, skal udføres.

Hvis der nu kun var Tale om, at Loven om Forbud mod Overarbejde var til Gene for Virksomhederne, er jeg ikke ganske sikker paa, at man fra konservativ Side vilde have ment det Umagen værd at forelægge et Lovforslag — for ligefrem erhvervsvenlig, venlig over for de private Erhverv kan man vel ikke sige vor Regering er. Men det er jo ikke Erhvervene alene, der har følt sig generet af denne Lov, ved dette mærkelige og unaturlige Forbud mod Overarbejde. Det har tydeligt vist sig, at det i mangfoldige Tilfælde i mindst lige saa høj Grad er Arbejderne, som har staaet fuldkommen uforstaaende over for Gennemførelsen af det nævnte Forbud.

Med den højtærede Formands Tilfaldelse vil jeg gerne citere et Par Ord fra „Social-Demokraten“ af 19. September d. A.: „At Loven, der er krævet Aar efter Aar, i mange Kredse vækker liden Glæde, skal og bør ikke skjules. Vi er alle Mennesker og med menneskelige Svagheder, og de, der skal aflevere noget, gør det ikke med Smil paa Læben.“ Men Artiklen slutter saa: „Men der bliver flere Vanskeligheder, end vi havde troet, da vi stemte for Resolutionen, der krævede, at Overarbejde skulde afskaffes“, og det er ogsaa meget rigtigt. Det er rigtigt, at der kommer flere Vanskeligheder, end man havde tænkt sig, og derfor er det ogsaa rigtigt, at „Social-Demokraten“ har skrevet dette sidste med spærrede Typer. Jeg føler mig ogsaa ganske overbevist om, at Flertallet inden for dette Ting efterhaanden har opdaget, at der er flere Vanskeligheder ved at faa gennemført denne Lov, end man troede, dengang Flertallet stemte for den.

„Typografisk Tidsskrift“ af 3. September d. A. skriver, at Loven om For-